



پس در آن شهر بسیاری از سامریان به واسطه سخن آن زن که شهادت داد که «هر آنچه کرده بودم به من باز گفت» بدو ایمان آوردند. یوحنا ۴: ۳۹



سامریان در نسل‌های پیش از ظهور مسیح به دلیل اعتقادات و اعمال دینی خاص و تحریف شده خود از قوم برگزیده خداوند جدا شده بودند. از روزی که زن سامری بر سر چاه نزدیک سوخار با عیسی صحبت کرد، همه چیز تغییر کرد. همانطور که دیدیم، عیسی هویت خود (مسیح بودنش) را برای زن آشکار کرد؛ این ادعای عیسی همراه با دانش خارق‌العاده‌اش از گذشته زن، او را متقاعد کرد که عیسی همان مسیح موعود است. این موضوعات زن را ترغیب کرد تا دیگر به نادیده گرفته شدن توسط هم‌شهریانش اهمیت ندهد و به آنها بگوید که مسیح را یافته است (یوحنا ۴: ۱ - ۳۰).

متن امروز تاثیر شهادت زن را نشان می‌دهد. بسیاری از سامریان به دلیل سخنان او، به ملاقات عیسی رفتند و چنان تحت تاثیر قرار گرفتند که از عیسی خواستند تا دو روز در آنجا بماند و به آنها تعلیم دهد (۴: ۳۹ - ۴۰). عیسی دو روز در آنجا ماند و بسیاری پس از شنیدن کلامی که او موعظه کرد، ایمان آوردند. شهادت زن سامری در مورد کاری که عیسی در زندگی‌اش انجام داده بود بسیار مهم بود اما برای ایمان آوردن مردم کافی نبود. ما باید از این مثال بیاموزیم که شهادت ما در مورد کارهای عیسی در زندگی‌مان در هنگام بشارت به دیگران نقش بسیار مهمی دارد اما این شهادت‌ها موعظه کلام نیستند. ما امروز با موعظه کلام، پیام انجیل را که باعث نجات می‌شود به گوش دیگران می‌رسانیم (اول قرن‌تین ۱: ۲۱).

سامریان از عیسی آموختند که او نجات دهنده جهان است (یوحنا ۴: ۴۲). این موضوع در فرهنگ آن زمان پیشینه‌ای غنی داشت. یونانیان باستان از خدایان خود به عنوان منجی یاد می‌کردند و رومیان این لقب را به امپراطورهای خود می‌دادند. این گونه ادعاها و موارد دیگری شبیه به آن، هنگامی که عیسی به عنوان ناجی جهان اعلام می‌شود از بین می‌روند. در موعظه کردن عیسی به عنوان ناجی جهان، ما ادعا می‌کنیم که او تنها راه نجات برای گناهکاران و تحقق وعده خدای اسرائیل برای نجات یهودیان و غیریهودیان است (اشعیا ۴۵: ۲۲). به رسمیت شناختن عیسی به عنوان نجات دهنده جهان به معنای رستگاری همه انسانها صرف نظر از ایمانشان به مسیح نیست زیرا انجیل یوحنا به صراحت اعلام می‌کند که برخی محکوم می‌شوند و نجات نمی‌یابند.

(یوحنا ۳: ۱۸). قبول کردن عیسی به عنوان نجات دهنده جهان به این معناست است که بپذیریم اگر قرار باشد شخصی در این دنیا نجات یابد، تنها از طریق او ممکن خواهد بود.

عیسی فقط منجی یک ملیت خاص نیست بلکه می تواند همه انسان ها را با هر ملیتی نجات دهد. هیچ کس در دنیا جدا از او نجات پیدا نمی کند بلکه نجات تنها با ایمان به مسیح حاصل می شود. باید بدانیم که مسیح منجی جهان است و کسی که او را انکار کند نجات نخواهد یافت و مطرح کردن احتمال نجات بدون ایمان به مسیح، اعلام امیدی پوچ و واهی است.

برای مطالعه بیشتر به این آیات مراجعه کنید «مزامیر ۱۷: ۷، یوحنا ۱۲: ۴۴ - ۵۰، اول تیموتائوس ۴: ۱۰، اول یوحنا ۴: ۱۴».

ای پدر آسمانی تو را شکر می کنم که نجاتت را شامل حال من ساختی. خداوندا، به خاطر گناهانی که در گذشته انجام دادم و آنهایی که همچنان در من باقی مانده است من را ببخش. ایمان دارم که به واسطه خون عیسی مسیح من را بخشیده ای و حیات ابدی را به من داده ای. لطفاً کمکم کن تا این هدیه عظیم را با دیگران هم در میان بگذارم و تنها راه نجات یعنی ایمان به مسیح را به آنها اعلام کنم. آمین!



اقتباسی از لیونر مینیستری (Ligonier Ministry)